

Nedsættelser paa de meget store finansielle Toldsatser, hvorpaa man i det store og hele skal bygge, naar man vil gøre Regning paa Statsindtægter, for ikke at tale om alle de Tilfælde, hvor man helt ophæver Tolden, thi der er man jo fuldstændig sikker paa, at man ikke længere kan faa en eneste rød Øre ind ad den Vej. Det er nu altsaa først og fremmest det, som vil være det givne Udgangspunkt, det, at Landstinget er gaaet ind paa betydelige Nedsættelser paa Tolden paa Forbrugsartikler. — Og hvad angaar det andet store Spørgsmaal, som har været Tingene imellem, Spørgsmaalet om Beskyttelsen, kunde der da, efter hvad der nu foreligger, være nogen Frygt for, at man ikke kunde blive enig paa dette Punkt? Det tror jeg egentlig ikke efter den Holdning, som adskillige Talerer og meget fremragende Talerer i det andet Ting have taget til denne Sag, thi derefter staar det for mig saaledes, at man nok holder af at tale teoretisk om den umaadelige Fordel, som Nedsættelser i Beskyttelsen skulde være for Befolkningen, men at man praktisk talt siger: Nej, det har i Virkeligheden ingen Ting paa sig, det er noget, vi godt kunne bruge som Vaaben, til at tale om og debattere teknisk om, men naar vi komme til det praktiske, har det ikke meget at sige. Naar jeg gør denne Bemærkning, er det selvfølgelig min Pligt at dokumentere, at dette ogsaa er den Opfattelse, som er gjort gældende fra meget indflydelsesrig Side i Folketinget. Jeg skal da tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den Mand, som vel nok kan siges at være Reformpartiets Førstemand, har i Folketingsstidenden Sp. 3941 ff. opstillet Regnestykker med Hensyn til, hvorledes det vilde stille sig, naar man nu indførte en forhøjet Skat paa Tobak, hvad man jo ogsaa agter at gøre, for Resten med Folketingets Samtykke, og en forhøjet Brændevinsafgift, medens man saa i øvrigt lavede Toldloven saaledes, som Folketinget havde lavet den. Denne ærede Taler kom da til det Resultat, at den mindrebemidlede Befolkning vilde tabe ved dette Arrangement; det er jo givet, at fra hans Standpunkt maatte han komme dertil, det var jo det, han arbejdede paa, at komme til det Resultat, at Brændevinsskatten maatte man endelig ikke tage, thi hvis man tog den, vilde den mindrebemidlede Befolkning faa større Udgifter end nu. Jeg erkender naturligvis ikke Rigtigheden deraf, og det blev jo ogsaa modsagt fra anden og meget kompetent Side. Men

hvad jeg meget stærkt vil fremhæve, er, hvad denne Taler har udtalt om Beskyttelsens Betydning for de mindrebemidlede. Og der skal jeg gøre opmærksom paa, at han nævner tre mere eller mindre bemidlede Klasser. Han nævner først en Landarbejder med Kone og 3 Børn, derefter en Husmand med samme Familie og et Par Køer og endelig en Gaardmand med 25 Køer, altsaa ingenlunde nogen ringe stillet Gaardmand, og saa bemærker han i sit Regnestykke, at denne Landarbejder med Kone og tre Børn vilde have den Fordel af Folketingets Toldlov, som det kaldes dernede, med Hensyn til Nedsættelse af Beskyttelsen, at han vilde tjene 1 Kr. om Aaret, en Husmand med 2 Køer vilde tjene lidt mere, han vilde nemlig paa Værktøj og deslige tjene 25 Øre, altsaa i alt 1 Kr. 25 Øre om Aaret, og Gaardmanden — jeg vil snarest kalde ham en stor, velstillet Gaardmand — med de 25 Køer, vilde i et og alt paa Beskyttelsen tjene 5 Kr., i det der regnes 3 Kr. paa Manufakturvarer, og hvad dertil hører, og 2 Kr. paa Maskiner og Vogne. Jeg beder altsaa bemærket, at det er det, som man vilde tjene: En Landarbejderfamilie 1 Kr., en Husmandsfamilie 1 Kr. 25 og en større Gaardmandsfamilie i det hele 5 Kroner. Nu ved jeg meget vel, at den i Folketinget saakaldte „Folketingets Toldlov“ paa Beskyttelsessatserne er lavere end Landstingets, saa hvis man tog de Satser, som Landstinget har stillet op, vilde man naturligvis komme til lidt andre Resultater; men det vilde ikke blive store Sager, som det der vilde dreje sig om. Jeg ved ikke, om det vilde blive 10 eller 15 pCt. Men det vil altsaa i Virkeligheden blive noget meget ubetydeligt, der her vil blive Tale om. Maaske den omtalte Landarbejder vilde tjene ca. 20 Øre mindre, hvis han skulde betale Told efter Landstingets Forslag, Husmanden med de 1 Kr. 25 Ø. vilde maaske kun tjene 1 Kr. og Gaardmanden med de 5 Kr. maaske kun 4 Kr. Og saa vil jeg dog spørge: Er det al den Staahej værd? Er der Tale om, at man for saadanne Bagatellers Skyld skulde rejse en Toldkrig af den Beskaffenhed, man har haft her i Landet? Er det Meningen? Er der nogen, der virkelig vil kunne sige og forsvare, at det er rimeligt at man skal føre en vældig Krig mod Beskyttelsen, altsaa mod Industrien, for saadanne rent forsvindende Fordeles Skyld. Thi det paastaar jeg, at 1 Kroner Besparelse om Aaret for en saadan Familie er virkelig ikke noget, som det er Umagen